— να ακυρώσει, καθόσον αφορούν τον προσφεύγοντα, τις ακόλουθες πράξεις:

— τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/108 του Συμβουλίου της 26ης Ιανουαρίου 2015·

— την εκτελεστική απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/117 του Συμβουλίου της 26ης Ιανουαρίου 2015·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι, κατ' ουσίαν, είναι πανομοιότυποι ή παρεμφερείς προς εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-653/11, Jaber κατά Συμβουλίου ([1]).

([1]) ΕΕ 2012, C 58, σ. 12.

Προσφυγή της 27ης Μαρτίου 2015 — Kaddour κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-155/15)

(2015/C 190/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Khaled Kaddour (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωποι: A. Boesch, D. Amaudruz και M. Ponsard, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να διατάξει την προσκόμιση της δικογραφίας της υποθέσεως T-654/11·

— να διατηρήσει το δικαίωμα του προσφεύγοντος να απαντήσει και, στο πλαίσιο της απαντήσεώς του, το δικαίωμά του να προσκομίσει νέα αποδεικτικά στοιχεία και να καλέσει μάρτυρες·

— να ακυρώσει, καθόσον τον αφορούν, τις ακόλουθες πράξεις:

— τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/108 του Συμβουλίου της 26ης Ιανουαρίου 2015·

— την εκτελεστική απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/117 του Συμβουλίου της 26ης Ιανουαρίου 2015·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρεμφερείς προς εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-653/11, Jaber κατά Συμβουλίου ([1]).

([1]) ΕΕ 2012, C 58, σ. 12.

Προσφυγή της 27ης Μαρτίου 2015 — Γαλλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-156/15)

(2015/C 190/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas και C. Candat)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση της Επιτροπής C(2015) 53 τελικό, της 16ης Ιανουαρίου 2015, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), καθόσον, στο πλαίσιο των άμεσων ενισχύσεων, η απόφαση αυτή στηρίζεται σε διαπιστώσεις που δεν μνημονεύθηκαν στο πλαίσιο των ανακοινώσεων της Επιτροπής και καθόσον το σύστημα ελέγχου δεν καθιστά δυνατή τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής της σχετικής με τις καλές γεωργικές και περιβαλλοντικές συνθήκες νομοθεσίας της Ένωσης αναφορικά με τα έτη υποβολής αιτήσεων 2011 και 2012·

— να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση C(2015) 53 τελικό καθόσον με την απόφαση αυτή αποκλείεται από την χρηματοδότηση της Ένωσης το σύνολο των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν στον τομέα των ενισχύσεων με βάση την έκταση στην Άνω Κορσική για το έτος υποβολής αιτήσεων 2010 καθώς και για τα επόμενα·

— να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση C(2015) 53 τελικό καθόσον με την απόφαση αυτή αποκλείονται από την χρηματοδότηση της Ένωσης οι δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από τη Γαλλική Δημοκρατία στο πλαίσιο της ενισχύσεως που καλείται Αντισταθμιστικές αποζημιώσεις λόγω φυσικών μειονεκτημάτων (στο εξής: ενίσχυση ICHN) και που αφορά τον άξονα 2 του γαλλικού προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης για τα οικονομικά έτη 2010, 2011, 2012 και 2013. Επικουρικώς, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση αυτή καθόσον αποκλείει από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης το τμήμα των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τη Γαλλική Δημοκρατία στο πλαίσιο της ενισχύσεως ICHN για πρόβατα τα οποία έχουν αποτελέσει αντικείμενο επιτόπιων ελέγχων στο πλαίσιο των ελέγχων αναγνώρισης των ζώων·

— να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση C(2015) 53 τελικό καθόσον με την απόφαση αυτή αποκλείονται από τη χρηματοδότηση της Ένωσης οι δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από τη Γαλλική Δημοκρατία στον τομέα της αναδιαρθρώσεως του κλάδου της ζάχαρης κατά ποσοστό 25 % των δαπανών για τις ενισχύσεις που καταβλήθηκαν στους παραγωγούς ζάχαρης οι οποίοι έλαβαν ενίσχυση για την πλήρη διάλυση των σιλό αποθήκευσης και οι οποίοι διατήρησαν αυτά τα σιλό αποθήκευσης· επικουρικώς, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση αυτή καθόσον η επιβληθείσα δημοσιονομική διόρθωση ποσοστού 25 % των δαπανών για τις ενισχύσεις που καταβλήθηκαν στους παραγωγούς ζάχαρης, οι οποίοι έλαβαν ενίσχυση για την πλήρη διάλυση των σιλό αποθήκευσης και οι οποίοι διατήρησαν αυτά τα σιλό αποθήκευσης, είναι δυσανάλογη·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει οκτώ λόγους ακυρώσεως που αφορούν τρεις πτυχές της προσβαλλομένης αποφάσεως.

— Επί του τμήματος της προσβαλλομένης αποφάσεως που αφορά τον τομέα των άμεσων ενισχύσεων, οι οποίες εμπίπτουν στον μνημονευόμενο στην εν λόγω απόφαση πρώτο πυλώνα, στο πλαίσιο των οικονομικών ετών 2011, 2012 και 2013

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 885/2006 ([1]) και από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας, στο μέτρο που η κατ' αποκοπήν διόρθωση που επιβλήθηκε επί του συνόλου των καταβολών των ενισχύσεων στον προαναφερθέντα τομέα, εξαιρέσει της Άνω Κορσικής, στηρίζεται σε πλημμέλειες που δεν αποτέλεσαν αντικείμενο γνωστοποιήσεως στην προσφεύγουσα.

2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, αντλείται από παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 ([2]) και του παραρτήματος III του εν λόγω κανονισμού.

3. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 885/2006 και από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας, στο μέτρο που η εφαρμοσθείσα στον εν λόγω τομέα δημοσιονομική διόρθωση επί του συνόλου των δαπανών για τις ενισχύσεις στην Άνω Κορσική στηρίζεται σε πλημμέλειες που δεν αποτέλεσαν αντικείμενο γνωστοποιήσεως στην προσφεύγουσα.

4. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος προβάλλεται εν μέρει επικουρικώς, αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και από παρερμηνεία του εγγράφου VI/5330/97 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1997, τιτλοφορούμενου «Κατευθυντήριες οδηγίες σχετικά με τον υπολογισμό των οικονομικών συνεπειών κατά την κατάρτιση της αποφάσεως περί εκκαθαρίσεως των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ — τμήμα Εγγυήσεων».

— Επί του τμήματος της προσβαλλομένης αποφάσεως που αφορά τις αντισταθμιστικές αποζημιώσεις λόγω φυσικών μειονεκτημάτων, οι οποίες εμπίπτουν στον άξονα 2 του γαλλικού προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης — ΕΓΤΑΑ

5. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση των άρθρων 10, παράγραφοι 2 και 4, και 14, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1975/2006 ([3]), καθόσον η Επιτροπή εκτίμησε εσφαλμένως ότι η προσφεύγουσα είχε παραβεί τις υποχρεώσεις της στον τομέα των ελέγχων ως εκ του λόγου ότι δεν είχε προβεί στην καταμέτρηση των ζώων κατά τη διάρκεια των επιτόπιων ελέγχων.

6. Ο έκτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, αντλείται από μη σύννομη επέκταση της εφαρμογής της κατ' αποκοπήν διορθώσεως και επί των προβάτων που δεν ήσαν επιλέξιμα για την πριμοδότηση για τις προβατίνες.

— Επί του τμήματος της προσβαλλομένης αποφάσεως που αφορά τη δημοσιονομική διόρθωση που εφαρμόστηκε στον τομέα της αναδιαρθρώσεως του κλάδου της ζάχαρης

7. Ο έβδομος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση των άρθρων 3 και 4 του κανονισμού 320/2006 ([4]) και του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) 968/2006 ([5]), καθόσον η Επιτροπή απέκλεισε από τη χρηματοδότηση της Ένωσης ορισμένες δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την προσφεύγουσα στον προαναφερθέντα τομέα ως εκ του λόγου ότι τα σιλό αποθήκευσης ζάχαρης, τα οποία διατηρήθηκαν σε τέσσερα σημεία της γαλλικής επικράτειας, αποτελούν εγκαταστάσεις παραγωγής.

8. Ο όγδοος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, αντλείται από παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) 885/2006 της Επιτροπής, της 21ης Ιουνίου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου σχετικά με τη διαπίστευση των οργανισμών πληρωμών και άλλων οργανισμών και την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΕ και του ΕΓΤΑΑ (ΕΕ L 171, σ. 90).

([2]) Κανονισμός (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1290/2005, (ΕΚ) 247/2006, (ΕΚ) 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 (ΕΕ L 30, σ. 16).

([3]) Κανονισμός (ΕΚ) 1975/2006 της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου όσον αφορά την εφαρμογή διαδικασιών ελέγχου καθώς και την πολλαπλή συμμόρφωση σε σχέση με μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης (ΕΕ L 368, σ. 74).

([4]) Κανονισμός (ΕΚ) 320/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για τη θέσπιση προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 58, σ. 42).

([5]) Κανονισμός (ΕΚ) 968/2006 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2006, σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 320/2006 του Συμβουλίου για τη θέσπιση προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα (ΕΕ L 176, σ. 32).

Προσφυγή της 30ής Μαρτίου 2015 — Εσθονία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-157/15)

(2015/C 190/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Εσθονίας (εκπρόσωπος: Kristi Kraavi-Käerdi)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση C(2015) 53 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 16ης Ιανουαρίου 2015, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) ([1]), ύψους 691 746,53 ευρώ, καθόσον αφορά τη Δημοκρατία της Εσθονίας,

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.